

S16

DIYALİZ

DIYALİZ HASTALARINDA SOL VENTRİKÜL EJEKSİYON FRAKSİYONU
VE KİTLE ARTIŞI TROPONİN T POZİTİFLİĞİNİ ETKİLER Mİ?

Hüseyin Arıncı¹, Hüseyin Gündüz¹, Ali Tamer², Ramazan Akdemir³,
İbrahim Özdoğru⁴, Hakan Özhan³, Cihangir Uyan¹

¹ İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı

² İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahiliye Anabilim Dalı

³ Düzce Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı

⁴ Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı

Kronik böbrek yetersizlikli hastalarda hipertansiyona bağlı sol ventrikül hipertrofisi sık görülmektedir. Ayrıca bu hastalarda akut myokardiyal hasar yada iskemiden şüphelendirecek semptom ve klinik bulgular olmaksızın kardiyak troponinler yüksek olabilmektedir. Bazı çalışmalarda troponin yüksekliğinin sol ventrikül hipertrofisine bağlı olabileceği iddia edilmiştir. Çalışmamızda kardiyak troponin T pozitifliğinin sol ventrikül kitlesi ile ilişkisi incelendi.

Metod: Çalışmaya kronik böbrek yetmezlikli hemodiyalize giren 30 hasta alındı. Kardiyak troponin T düzeyleri ölçüldü. Hastaların diyaliz sonrası ekokardiyografik incelemeleri yapıldı. Ekokardiyografi'de görüntü kalitesi iyi olmayanlar, koroner arter hastalığı hikayesi, romatizmal kapak hastalığı ve ritim bozukluğu olanlar çalışmaya alınmadı. Ekokardiyografik veriler kullanılarak sol ventrikül kitlesi hesaplandı. Kardiyak troponin pozitifliği ile ejeksiyon fraksiyonu ve sol ventrikül kitle ilişkisi incelendi.

Bulgular: Çalışmaya alınan 30 hastanın 7'sinde kardiyak troponin T pozitifliği saptandı. Troponin T pozitifliği saptanan hastaların ortalama sol ventrikül kitlesi 245.1±62.4gr, negatif olanlarınsa 276.8±118.4gr idi (p>0.05). Troponin T pozitif olan hastaların ejeksiyon fraksiyonu % 65±12, negatif olanlarınsa % 68±14 idi (p>0.05).

Sonuç: Diyaliz hastalarında saptanan troponin pozitifliği sol ventrikül sistolik fonksiyonu ve sol ventrikül kitlesi ile ilişkili değildir.

S17

HİPERTANSİYON

AMBULATUAR KAN BASINCI MONİTERİZASYON SONUÇLARINDA
BEYAZ ÖNLÜK ETKİSİ NE KADARDIR?

Serkan Kahraman¹, A. Erkan Duman, Rahmi Yılmaz,
Gültekin Gençtoş, Alper Kırkpantur, Mustafa Arıcı, Bülent Altun,
Yunus Erdem, Ünal Yasavul, Çetin Turgan

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Ambulatuvar Kan Basıncı Monitörizasyonu (AKBM) verdiği kantitatif sonuçlar ile kan basıncının değerlendirilmesinde kullanılan en modern yöntemdir. Cihazların takılma ve çıkarılma aşamalarının hastanede yapılıyor olması, AKBM sonuçları üzerinde beyaz önlük etkisi olabileceğini düşündürmektedir.

Hastalar ve Yöntem: 1997 ile 2003 yılları arasında AKBM yapılan 1652 hasta arasından 229'u random olarak seçildi (120 kadın, 09 erkek, ortalama yaş: 45±14 yıl). 24-saat AKBM için Spacelabs 90207 otomatik cuff-oscillometric cihaz kullanıldı. Monitörizasyonun ilk ve son iki ölçümleri ile 24-saat tüm, gündüz ve gece sonuçları değerlendirildi (sırasıyla 127/79 mmHg, 128/80 mmHg ve 121/74 mmHg).

Sonuçlar: İlk ve son iki ölçümün ortalaması 24-saat tüm, gündüz ve gece kan basıncı değerlerinden anlamlı yüksek saptandı (sırasıyla; sistolik: 9.1 mmHg, 8.3 mmHg ve 14.9 mmHg, diastolik: 8.2 mmHg, 6.7 mmHg ve 12.4 mmHg, p<0.01).

İlk ve son iki ölçüm 24-saat monitörizasyondan çıkarılması ortalama değerlerde anlamlı azalmaya neden oldu (sistolik: 1.2 mmHg ve diastolik: 1.1 mmHg, p<0.01). İlk ve son iki ölçümdeki yüksekliğin genç yaş ve düşük kan basıncı ile ilişkili olduğu saptandı (p<0.01). Cinsiyet, kan lipid düzeyleri, idrar sodyum ve protein atılım miktarı ile AKBM'nun ilk ve son iki ölçümleri arasında korelasyon saptanmadı.

Sonuç: Beyaz Önlük etkisi 24-saat AKBM sonuçları üzerinde anlamlı değişime yol açmakta ve ortalama değerlerin yükselmesine neden olmaktadır. Bu durum hipertansiyon hastalarının tedavi düzenlemelerinde önemli olabilir. AKBM sonuçları Beyaz Önlük etkisi açısından dikkatli incelenmelidir.

S18

DIYALİZ

HEMODİYALİZ HASTALARINDA ANTİHİPERTANSİF KULLANIMININ
ATRİYAL ARİTMİ BELİRLEYİCİLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

Ahmet Alper Kıyıkım¹, Murat Boz, Ahmet Çamsarı, Bülent Uyar,
Burçin Telloğlu, Ebru Kelebek

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı Nefroloji Bilim Dalı

Genel Bilgi: Hemodiyaliz hastaları atrial ve ventriküler aritmilerin sık görüldüğü bir popülasyondur. Aynı zamanda antihipertansif (AH) tedaviye sıkça gereksinim duyulan hastalardır. Kullanılan AH tedavinin atrial veya ventriküler aritmi potansiyelini nasıl etkilediği bilinmemektedir.

Amaç: Çalışmada; a)Antihipertansif ilaç kullanan ve kullanmayan hastalarda atrial ve ventriküler aritmi gelişim potansiyelinin farklı olup olmadığı, b)Kullanılan antihipertansif gruplardan hangilerinin bu açıdan avantajlı olduğunu saptamak, hedeflenmiştir.

Hastalar ve Metod: Çalışmaya çeşitli merkezlerden, tümü haftada 3 kez bikarbonatlı hemodiyaliz tedavisi alan 545 hemodiyaliz hastası alındı. Aritmisi olan hastalar çalışmaya alınmadı. Hastaların 376 tanesi AH ilaç alıyordu. Bunlardan; 38 tanesi beta bloker, 148 tanesi kalsiyum kanal blokeri, 40 tanesi ACE inhibitörü, 77 hasta anjiyotensin II reseptör antagonisti, 40 tanesi alfa-1 bloker, 69 hasta ise kombine antihipertansif almaktaydı. Tüm hastalara 50 mm/sn hızla 12 derivasyonlu EKG çekildi. Prediyaliz hemoglobin, serum elektrolitleri, kan basıncı ölçümleri, P-dalga dispersiyonu (PDD) ve QTc dispersiyonu (QTD) ölçüldü. AH alan hastalarla karşılaştırıldı.

Bulgular: AH ilaç alan hastalarda PDD ve QTD almayanlara göre istatistiksel anlamlı olmaksızın daha düşük idi (31.50±9.07 ve 33.66±12.12) (p>0.05). Ayrıca antihipertansif ilaçların PDD ya da QTD bakımından birbirlerine üstünlükleri saptanamadı (Sırasıyla PDD ve QTD: Beta bloker alanlarda; 33.60±9.04 ve 40.84±16.93, Kalsiyum kanal blokeri alanlarda; 32.13±13.81 ve 42.05±17.32, ACE inhibitörü alanlarda 31.89±11.98 ve 41.75±14.09, anjiyotensin II reseptörleri alanlarda 33.17±11.90 ve 42.14±17.32, alfa-1 bloker alanlarda 31.78±13.21 ve 42.27±19.21, kombine antihipertansif alanlarda 32.66±9.71 ve 41.73±15.08).

Sonuç: Hastaların antihipertansif kullanım kompliyansı iyi bilinmemekle birlikte antihipertansif kullanımının atrial ya da ventriküler aritmi prediktörleri üzerine etkileri bakımından birbirlerine üstünlüklerinin olmadığı sonucuna varıldı.